

מקור המאמר בזהור פרשת ויהי דף רכט ע"א

זוג מן החסמים

המֶלֶךְ הַגּוֹיָל אֲוֹתִי מִכֶּל רֹעַ יִבְרֹךְ אֶת הַנְּגֻעִים זָgo'. רַبִּי חִיאָ פָתָח וְאָמַר, (משלו יט) בֵּית וְהַזָּן נְחַלָת אֲבוֹת, וְכִי נְחַלָת אֲבוֹת אַינְהָוּ, וְהַא קְרֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַהֲיב כֵּלָא לְבָרָנְשׁ. אֶלְאָ, דְכִיוֹן דְאַחֲסִין בִּיתְחַתָּא לְבָרָנְשׁ וּמְמוֹנָא, לְזָמְנִין דִיחְסִין כֵּלָא לְבָרִיהָ, וְהַא אַחֲסָנָא דְאֲבוֹת. אָבָל וִימֵי אָשָׁה מִשְׁכָּלָת, בְּגַז דְאַתָּהָא, כֵּד אַחֲסִין לְהַבָּרָנְשׁ, מִעַם קְרֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֲסִין לְהַ, דְהָא לֹא יְחַסֵין לְהַ קְרֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבָרָנְשׁ, אֶלְאָ כֵּד מַכְרִיזָן עַלְיהָ בְּרִקְיעָא.

דְקֹודְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִזְוֹג זָוְגִין, עַד לֹא יִתְוֹן לְעַלְמָא. וּכְדִי זָכוּבָנִי נְשָׁא לְפָim עַזְבִּידָהוּן, הַכִּי יַהֲבִי לֹזָן אַתָּהָא, וּכֵלָא אַתְגַלְיָין קְמִיהָ דְקֹודְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִפְומָן עַזְבָּדָין דְזָבָאִין, הַכִּי מִזְוֹג זָוְגִין.

וְלְזָמְנִין דְקָא סְלִיקָו בְּקָלִיטִין, וְאַסְטִי הַהְוָא בְּרָנְשׁ אַרְחִיהָ, סְלִיק זָוְגִיהָ לְאַחֲרָא, עַד דִיבְשָׁר עַזְבָּדוּ, וּכְדִי יַכְשָׁר עַזְבָּדוּ, או דְמַטִּי זָמְנִיהָ, אַתָּהָי גָּבָר מִקְפִּי גָּבָר, וְאַתִּי הָאֵי וְגַטְיל דִילִיהָ. וְהָא קְשִׁי

וְלִפְעָמִים שְׁעוֹלִים בְּמַאוֹנִים, וְמִסְטָה אַתָּה הָאִישׁ דְרַכְוֹ, עַזְלָה זָוְגוֹ לְאַחֲרָעַד שְׁיַכְשִׁיר מַעֲשָׂיו, וּכְשִׁיכְשִׁיר מַעֲשָׂיו או שְׁמַגְיעַ זָמָנוֹ, נְדַחַה אִישׁ מִפְנֵי אִישׁ, וּבָא זָה וּלְזַקֵּחַ אֶת שָׁלוֹ.

המֶלֶךְ הַגּוֹיָל אֲוֹתִי מִכֶּל רֹעַ יִבְרֹךְ אֶת הַנְּגֻעִים זָgo'. רַבִּי חִיאָ פָתָח וְאָמַר, (משלו יט) בֵּית וְהַזָּן נְחַלָת אֲבוֹת, וְכִי נְחַלָת אֲבוֹת הַם, וְתַרְיִי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נוֹתֵן הַכֶּל לְבָנֵי אָדָם? אֶלְאָ, כִּיוֹן שְׁמֹרִישׁ בֵּית וּמִמוֹן לְבָנֵי הָאָדָם, לִפְעָמִים יִוְרִישׁ הַכֶּל לְבָנָו, וַיְהִי יִרְשָׁת הָאֲבוֹת, אָבָל וּמָה? אָשָׁה מִשְׁכָּלָת, מִשְׁוּם שְׁהָאָשָׁה, כִּשְׁיוֹרֵשׁ אַוְתָה הַבָּן אָדָם, הוּא יִוְרֵשׁ אַוְתָה מִעַם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁהָרִי לֹא יִוְרִישׁ אַוְתָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבָנֵי הָאָדָם אֶלְאָ כִּשְׁמַכְרִיזִים עַלְיוֹ בְּרִקְיעָא.

שְׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִזְוֹג זָוְגִים עַד שְׁלָא בָא לְעוֹלָם. וּכְשַׁזְכּוֹ בָנֵי אָדָם לְפִי מַעֲשֵׂיהם, כִּד נוֹתְנִים לְהַם אָשָׁה, וְהַכֶּל גָלוּי לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּלְפִי מַעֲשִׂים שֶׁל צְדִיקִים כֵּה מִזְוֹג זָוְגִים.

וְלִפְעָמִים שְׁעוֹלִים בְּמַאוֹנִים, וְמִסְטָה אַתָּה הָאִישׁ דְרַכְוֹ, עַזְלָה זָוְגוֹ לְאַחֲרָעַד שְׁיַכְשִׁיר מַעֲשָׂיו, וּכְשִׁיכְשִׁיר מַעֲשָׂיו או שְׁמַגְיעַ זָמָנוֹ, נְדַחַה אִישׁ מִפְנֵי אִישׁ, וּבָא זָה וּלְזַקֵּחַ אֶת שָׁלוֹ.

וזה קשה לפני הקדוש ברוך הוא מהכל, לדחות איש מפני איש אחר, ולכון הקדוש ברוך הוא הוא נותן איש לבן האדם, וממנה באים הזוגים. ולכון ומה' איש משכלה.

לכון הקדוש ברוך הוא נותן הכל לבן האדם. ואם תאמר, איש משכלה ולא אחרת - בא ראה, אף על גב אחרת - לא ראה, ששהקדושים ברוך הוא מזמין טוב לאדם למתת לו, וההוא מסטה דרכו מעם הקדוש ברוך הוא לצד אחר - מאותו צד אחר שנדקק בו יבא לו מה שיבא, בכל [כל] הקטרוגים וכל הרעות, ולא באים אליו מן הקדוש ברוך הוא אלא מאותו צד רע שנדקק בו באותם מעשים שעשה.

ועל זה, איש שאינה משכלה, קרא על זה שלמה, (קהלת ז) ומצא אני מר ממות את האשה, משומ שחתאי האדם הוא מושך עליו באותם מעשים שעשה. ולכון, כשהקדוש ברוך הוא מתרצה באדם משומ מעשייו הכהרים, הוא מזמין לו

כמי קדשא בריך הוא מכלא לדחיא בר נש מקמי גברא אחרת, ובגין לכך קדשא בריך הוא והוא יhib אתה לבר נש, ומגיה אתין זוגין. ועל דא ומפני איש משכלה.

בגין לכך, קדשא בריך הוא יhib כלל לא לבר נש. ואיתם איש משכלה ולא אחרת. תא חין, אף על גב דקדשא בריך הוא אומין טבאן לבר נש למיחב ליה, והוא אסתי ארחו מעם קדשא בריך הוא לגביו סטרא אחרת, מנההיא סטרא אחרת דאתדקק בה, ייתי ליה מאן דיתתי, בכל (נ"א כל) קטרוגין, וכל בישין, ולא אתין ליה מעם קדשא בריך הוא, אלא מנההיא סטרא בישא דאתדקק בה, באינו עובדין דעבד.

על דא, אתה דלאו אידי משכלה, קרא על דא שלמה, (קהלת ז) ומצא אני מר ממות את האשה. בגין דחובוי דבר נש, הוא משיך עליה, באינו עובדין דעבד. ועל דא כד קדשא בריך הוא אחרעי בה בבר נש, בגין עובדי דכשrn, והוא אומין ליה אנתו דאיidi משכלה, ופרק ליה בפירקן, מגו סטרא אחרת.

איש שאינה משכלה, ופודחו בפדות מתוך הצד الآخر.

ועל דא אמר יעקב, המלאך הגואל אotti מכל רע.
מאי מכל רע, שלא אודה נטה לי איתה, דאיyi
מג' סטרא אהרא, ולא ערע פסול בזורי (ס"א בערסי,
דבלחו צדיקי ושלמי בשילמו, בגין דאתפרק מכל
רע, יעקב לא אתקב בהויא סטרא אהרא כל.

משום שנפדה מכל רע, יעקב לא נתקב באותו צד الآخر כלל.

ועל זה אמר יעקב המלאך
הגיאל אתי מכל רע. מה זה
מכל רע? שלא חזמנה לי
אשר שהיא מתוקה הצד
הآخر, ולא קרה פסול
בזורי (במטתי), שכלם
צדיקים ושלמים בשלמות,

ספר אור הוזר (עמוד 125)

בד) ואנו בלמודנו אותו לא ימצא בדעתנו דבר מובן ויתר קריית המlotot
 ואין ראייה מפאמרי זהר וספר יצירה וריעא מהימנא שקיבלו מפני סבא דסבון ואלהו ומקידישין עלינו
 וכו' הנך ינקי דבוזר רוח השם היה בס' ומלהו על לשונם ונש האלק'י האר' וגוריו שקיבלו ממן פה
 אל פה מפני עליונים יצאו הדברים ואנו בלמודנו אותו לא ימצא בדעתנו דבר מובן ויתר קריית
 המlotot מה שאין בו אלו האחרונים המבקשים לבאר דברי הוזר החתוםים והגעלמים ולפעמים הם
 בסותרים זה את זה.
(חות יair סמן ר)

כה) כל המונע וחושך עצמו מלמד הקבלה הוא נרחה ממחצית צדיקים ומפסיד עולם וaino
 זוכה לראות באור פנוי מלך חיים יתברך
 אף על פי שרבבים וכן שלמים ממקבלים האחרונים התעוورو במאי לבות בני אדם על למוד הקבלה
 והוכיחנו בדברי הוזר ותקוניים ולא עוד אלא שכתבו כל המונע וחושך עצמו מלמד הקבלה הוא
 נרחה ממחצית צדיקים ומפסיד עולם וaino זוכה לראות באור פנוי מלך חיים יתברך.

(חות יair סמן ר)

כו) אשרי אדם שילמד התקונים באלו הימים כל תקון של אותו היום דבר יום ביוומו ולא
 יעבר

ואשרי אדם שילמד התקונים באלו הימים כל תקון של אותו היום דבר יום ביוומו ולא יעבר, כי לכל
 דבר יש שרש וטעם ובונה. לנו טוב שלא יקדם ולא יאוחר, וכו' היה מנהנו הטוב של עטרת ראשינו
 מורהנו הרב המפלא קדוש מר שארון' הפרד"ס זכותו יגון עליינו אמן ואפל'ו בזמנ' שהיה לו על האבוד
 היה פונה מכל העניינים ולפדר חובת היום, גם טוב לבעל תשובה שילמד חמישת דפ'ים בכל יום מהוזר
 הקירוש כמו שכתב בספר שם הגודלים חלק ב' מערכה ב'אות ב'. רבי טים פאלגאי, מעד לכל ח

כ) על ידי חכמת האמת דרבי שמואן בן יוחאי יהיה תקון ההוד באמת שהוא הגאלה שלמה
 ואור חדש על ציון יair במרה בימינו

יש לרמזו עוד בזה כי נודע אלף החמייש והוא בחינת הוד על בן לא נתגלה להראשונים כל כך חכמת
 הקבלה בסוד כל היום נהוד בכל הספרים עד שבומן האר' וכרכנו לברכה שהיה באף הששי
 מימייו והלאה היה התחלה ומונ הגאלה של בעתה על בן נתגלה חכמת האר' וכרכנו לברכה בפרש
 דברי הוזר הקירוש אmins רבי שמואן בן יוחאי היה בסוף אלף הרביעי קדם אלף החמייש ותלמידיו
 רבי אבא שכתב ספר הוזר שהוא ששה רב נפטר בשנת נ' לאף החמייש מבאר בספר הדורות כי הקדים
 בשם יתברך כמו רפואה למטה טרם תחלת האלף החמייש (שהיא הוד) נכתב ספר הוזר שנקרא
 מדרש יהוה אור, והאור היה נאצל מהוד מעתה בכיכול והיה קדם התחלה אלף החמייש בבחינת
 הקדים רפואה וכו' בגופר לעיל עד שנתגלה פרושו בזמנן האר' וכרכנו לברכה ביטר שאות ווע' של
 תורה העמידנו בקרן אורה ועל ידי חכמת האמת דרבי שמואן בן יוחאי יהה תקון ההוד באמת שהוא
 הגאלה שלמה ואור חדש על ציון יair במרה בימינו וזהו יש לומר שרמו בזמר בר יוחאי שם קנית
 הוזר וברוך הינו הוד וגס הדר בגופר לעיל.
(שער יששכר מאיר גל עני אות ב')